

ИСЛАМИЗАЦИЈА И АЛБАНИЗАЦИЈА СТАРЕ СРБИЈЕ

Приказ књиге:
(група аутора) КОСОВО И МЕТОХИЈА
– аргументи за опстанак у Србији,
Геополитика, Београд, 2006.

Последње деценије прошлог, али и почетак овог века протичу у пулсирајућем ритму апокалиптичних претњи глобалним тероризмом, нуклеарним оружјем, идеолошким ломовима, биолошким ратовима, несагледивим културолошким и религијским разликама, климатско-еколошким самоуништењем и сличним опасностима које таласају светску јавност. Злосутна упозорења утицајних геополитичких пророка (Френсиса Фукујаме, Збигњева Бжежинског, Хенрија Кисинџера и др.) о *крају историје* или *сукобу цивилизација*, пракса је привремено демантовала. Међутим, у сенци најављиваних катастрофа одвијао се низ дозираних, медијски контролисаних и крвавих верских и грађанских сукоба, праћених насиљем, конфликтима ниског интензитета и селектованом применом механизма заштите људских права, по чему је драма косовско-метохијског становништва и разбијања српске државе карактеристичан пример новог стратешког договарања прикривених центара отуђене моћи.

Велика заблуда кључних међународних држава, оличена у неприкривеном тријумфализму због слома совјетске империје, на тренутак је камуфлирала зачуђујуће потискивање демократске традиције и одговорности. Већина слободумног и пацифистичког света брзо је схватила да се под плаштом *хуманитарних интервенција* и *плишаних револуција*, одвијају груба и све отворенија насилна уплитања у унутрашње проблеме суверених држава, које се уцењују политиком *штапа* и *шаргарепе*, све до тренутка када пристану на сопствено разграђивање и уништење. Деструктивна и насилничка политика глобалног моделирања нове цивилизације, артикулише прерасподелу друштвених вредности и односа, који

уместо на снази аргумената почивају на аргументима снаге! Отуда се читави народи и културе дисциплинују низом репресивних мера, укључујући и бомбардовања, док се манихејски арсенал проширује патолошким комплексима и предрасудама којим све који мисле другачије унапред жигошете варварима и проглашавају за колективне кривце!

Окосницу Зборника који се недавно појавио пред читалачком публиком чини седам студија еминентних домаћих и међународно уважених стручњака, који експликативно, систематски доследно, аргументовано, херменеутички јасно и интердисциплинарно указују на замршеност косовског чвора, јер брзоплета и једнострана решења могу имати поражавајуће последице за даље очување мира на Балкану, али и стабилност Европе и великог дела планете. Основна нит која повезује све радове садржи се у жељи аутора да допринесу јаснијој перцепцији и бољем разумевању тренутних процеса који тектонски потресају јужну српску покрајину, с несумњивом намером правног и територијалног преобликовања у односу на матичну државу.

Гордана Марковић научно утемељено доказује *Хиљадугодишњу свеприсутност* српског народа на шарпланинским масивима и метохијским пољима, евидентирајући богато културно наслеђе као историјску ризницу која сведочи о континуираном присуству духа православља. Простор прекривен црквама, манастирима, испосницама и метосима, између 11. и 15. века красило је и око 30 живих градова са српским становништвом. Нека културна добра, као на пример, манастир Високи Дечани, са Грачаницом и Пећком патријаршијом, са црквом Богородице Љевишке у Призрену, и данас су на Листи светске културне и природне баштине, чија се конвенција о заштити споменика у овом случају не примењује. Богатством примера уништавања српских културних споменика и докумената, која се на Косову и Метохији одвијају пред очима међународне заједнице, ауторка указује на опасност тихог и конфузног мењања историје, која касније служи као основа новог исцртавања мапа.

Политичко-историјски, цивилизацијски и етнодемографски индикатори десрбизације, исламизације и албанизације косовско-метохијске старе Србије оквир су теме коју анализира Милован Радовановић. Образлажући историјски контекст актуелне кризе, аутор излаже суштину етничких процеса и честих миграција становништва (Срба, Арбанаса и других народа), доказујући бројним конкретним примерима како се разарала колевка српске државности, да би се селективном дескрипцијом историје припремио терен за етничком албанизацијом ових простора. Аутор наводи карактеристичне етнодемографске и етногеографске поларизације, образлажући политичко-историјске, религијске, демографске и цивилизацијске аспекте који су узрочно-последичном везом довели до експлозивних последица етничког чишћења Срба и неалбанаца!

О непостојању правне подлоге потенцијалној измени статуса јужне српске покрајине пише Милош Јовановић. *Питање независности Косова и Метохије у огледалу међународног јавног права* чином сецесије постало би опасан преседан и клица будућих сепаратистичких покрета широм света, чиме би спирала насиља планету претворила у тотално жариште са сударом култура у епицентру! Аутор наводи карактеристичан пример Бијафре, која је 1967. године покушала да се одвоји од Нигерије. Иако ју је признало пет земаља, никада није успела да профункционише као држава, тако да сам чин проглашења независности без међународног легитимитета значи само сецесију. Генерални секретар Уједињених нација У Тант, тада је изјавио да водећа светска организација *"не прихвата и никада неће прихватити принцип сецесије дела једне од свијих држава чланица"*.

Европска унија и релевантне међународне институције с правом инсистирају на даљем ширењу процеса економских интеграција, али заведене реториком политичких и медијских мандарина губе из вида податак да су ово економски изразито зависна подручја. Отуда значајно ангажовање Милене Васић, која поредећи алармантну демографску слику албанске популације са дубоком привредном заосталošћу и укорењеном патријархалном културом утемељеном на сивим зонама пословања, указује на *Економску (не)одрживост Косова и Метохије*. Очигледна намера УМНИК-а је да створи предуслове за самостално прикључивање Косова и Метохије Европској унији, чиме се прејудицира статус српске територије. Маневарски простор легалног пословања све више се сужава, мења се амбијент у којем традиционално делује албанска мафија, која у симбиози са Ал Каидом прети стварањем нових *Регионалних криза и развојем организованог криминала*. Првобитна похлепа за профитом временом се трансформише у похлепу за политичким владањем, па је питање тренутка када ће моћни западни ментори схватити да у центру Балкана и Европе копају црну рупу, у којој ће и сами нестати! Александар Фатић луцидно и темељито указује на хијерархијски модел и структурне механизме албанског организованог криминала на Косову и Метохији, који функционишући на первертованим тумачењима древног албанског канона ствара логистичку подршку војним и политичким групама које као коначни циљ имају стварање Велике Албаније.

Колико су *Косово и Метохија* као интегрални део Србије уткани у нове геополитичке обрасце, питање је за чијим одговором трага Миломир Степић. САД са својим политичким сателитима доследно реализују доктрину велике евроазијске шаховске табле, по којој се хладнокрвно жртвују пешаци и мање важне фигуре, како би се ефектним матом партија привела крају, односно стварању Велике Албаније, као вековног великодржавног пројекта. Српска наивност и веровање у међународну правду и традиционално пријатељство са некадашњим антифа-

шистичким савезницима и менторима у промени претходног политичког система, нису поентирали обећавањем резултатима.

Косовску квадратуру круга разобличава Срђа Трифковић, закључујући како ирационалност православофобије и србофобије у својој опскурности занемарује све видљивије присуство џихад-терориста. Аутор наводи седам разлога због којих би актуелни центри светске моћи, Бела кућа пре свих, морали да одустану од тежње за било којом формом мењања балканских граница. Свима је јасно да Албанци неће пристати на било шта што није независност, али и да је то једино питање у вези с којим Србија неће променити свој став. Када симулација преговарања стигне до мртве тачке, Гордијев чвор ће пресећи највећи и најмоћнији играчи глобалне политичке сцене. Решење ће бити Пирова победа милитаризованог планетарног вођства, које заведено сјајем профита не уочава да се навлачи мрачна завеса, која најављује крај представе. Чак, и уколико Србима Косово привремено буде отето, наставиће се исламистички поход на Стари континент, што ће неминовно водити коначном сумраку цивилизације.

Тоталитарна контрола је по суштини губитничка стратегија, што као јединствен дух провејава из овог Зборника, који у многим елементима подсећа на модерно конципирану енциклопедију, неопходну свима који желе да знају истину о косовско-метохијским збивањима! Јасна мисао у мутним временима није пожељна, али у сусрету са историјом немамо право на ћутање, што аутори примером показују. Испод површине актуелних геополитичких процеса одвијају се трагични ломови који могу имати далекосежне последице за нашу колективну судбину. Балканско буре барута не може бити монета у разрешењу некадашњих односа слуга и господара.

Зборник садржи 316 страница, а сви текстови објављени су на српском и енглеском језику.

Зоран Јевтовић